

ע. הלל: אנא עשה בכוחך

ערכים צוננים אלה רפווי העקה אט יגיעו ידי אל שלחני זה ככד הפתוחים קנוי כסף נוגה להסיח דעתי מן השגיונות הסתומים הנעים עלי סביב כדיוקנות פנים נטולי עינים אפים ופיות לרמזי שקיעתם של משפלות ראשונים נוצקו בטח עד המוגם בערפל-אד למוסס רשתות מבטי בבלימה זו עלוטת-הפשר חרוצת סדקים ופתחים הנכעים ונפערים באשר אפן באשר אסג שם האינות הנאלמה בלי הד.

אם אנח ידי על הדוק הזוגי העוטה עבודתם הכבירה של אקני-המופת חכמי הזמן האצורים באלבומי חסומי הגעגוע כמותם כערי גשרים ומגדלות אלו הנבטות מצהבון גלויות-הדאר שלמפלנים מזכרת הרפתקות הצלחותי הזוטות שעשוע חלומתי הקרים הרוחשים פילגשים קטנות בלי נחשקות הנטושות בגבול הכדוי שבין הכאב לנשיה.

הרחק מסאון מחטי התקף הזעירות של טרדות יומיומי מחרי ורוחתי דומם אריד יד אל שלחני זה רם היחש ואני נקי מהמון המאמצים הפחותים הנואשים מאמצים אימי רף מת-מימי לשאת גופי זה המלא חשש וחלי כגופו של רודן סיני נורא הצף נדהם במורד הזרם אחוז צוית הספק.

הנח.

הנח לי אלהים מכל אלה.

אנא, עשה בלחף להעלותני מתהומי, להושיבני על סוס עלומי מקדם, על סוסי האמוץ שימני, ואני נער, על סוסי האמוץ הנאפד שרירים ומצהלות פרסה, טסוף צנפות חשמלים, רתחת קיטור יעשן, על סוסי האמוץ אדא, דהרות דהרות החריו ישאוני אל נחלות הירק והנוהב, אל גבעות מעינות השיר, אל נפילי ארגמן הסלעים, עוטה שלמת מר ורננה, על סוסי האמוץ אדברה, אל מחוזות שחרי וצהרי הלאה על סוסי, הלאה הלאה